

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M.J.**

w związku z zażaleniem wyżej wymienionej na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pszczynie z dnia 30 kwietnia 2025 r., sygn. akt [...], o umorzeniu śledztwa,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 lipca 2025 r.

wniosku Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach zawartego w postanowieniu z dnia 10 czerwca 2025 r., sygn. akt IV Kp 276/25, o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

postanowił

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2025 r., sygn. akt IV Kp 276/25, Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie, w oparciu o przepis art. 37 § 1 k.p.k., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia M.J. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Przysusze z dnia 30 kwietnia 2025 r., sygn. akt [...], o umorzeniu śledztwa o czyn z art. 231 § 1 k.k., którego mieli się dopuścić, według zawiadamiającej, prokuratorzy Prokuratury Rejonowej Katowice – Południe w

Katowicach. Uzasadniając inicjatywę sąd *meriti* wskazał, że z uwagi na wieloletnie i intensywne relacje zawodowe wskazanych prokuratorów z sędziami orzekającymi w Sądzie Rejonowym Katowice – Wschód w Katowicach w odbiorze społecznym może powstać usprawiedliwione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez ten Sąd.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie zażalenia M.J. na postanowienie prokuratora o umorzeniu śledztwa do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu należało uwzględnić.

Podzielić należy pogląd wyrażany tak w orzecznictwie, jak i w piśmiennictwie, że w sytuacji, gdy uczestnikami postępowania są osoby wykonujące zawód prokuratora, adwokata, radcy prawnego czy komornika tego rodzaju układ procesowy nie uzasadnia jeszcze możliwości skorzystania z instytucji uregulowanej w art. 37 § 1 k.p.k. W takim wypadku konieczne jest jeszcze wykazanie, że *in concreto*, z uwagi na istniejące relacje i intensywność kontaktów na gruncie zawodowym lub towarzyskim z sędziami sądu właściwego miejscowo, zachodzi uzasadniona obawa co do ich bezstronności (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2024 r., III KO 132/24; tak też D. Świecki [w:] D. Świecki [red.], Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Warszawa 2017, Tom I, s. 231-232 i powołane tam judykaty).

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach wymóg wykazania takich konkretnych okoliczności zrealizował zauważając codzienną współpracę z objętymi zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa prokuratorami zarówno w rozprawach, jak i wszelkich posiedzeniach o różnym przedmiocie. Niebagatelne znaczenie ma też wspólny udział w zdarzających się naradach.

Splot wskazanych wyżej okoliczności może zarówno w odczuciu samej skarżącej, jak i w odczuciu społecznym, rodzić wątpliwości co do zachowania przez sąd właściwy miejscowo bezstronności i obiektywizmu. Takie zagrożenie jest w tej sprawie nie tylko hipotetyczne, ale bez wątpienia realne zważywszy na przebieg dotychczasowych postępowań przygotowawczych z udziałem M.J. Konieczne jest

w związku z tym wyeliminowanie podejrzeń, że wydając rozstrzygnięcie co do zażalenia sąd kierował się innymi względami niż wyłącznie merytoryczne.

Przekazując sprawę do Sądu Rejonowego w Gliwicach kierowano się względami ekonomiki uwzględniając jego relatywnie bliską odległość od siedziby sądu występującego z inicjatywą, a jednocześnie położonego w obszarze właściwości innego Sądu Okręgowego.

[WB]

[a.ł]